

[Indenrigsministeren]

den afklaringsproces, som var nødvendig, på et tidligere tidspunkt.

Men jeg er ikke så forfærdelig bekymret for socialdemokratiet i det spørgsmål, for vi befinder os jo her på et område, hvor socialdemokratiet har arbejdet med sine tanker i mange år. Jeg har en erindring om en meget, meget lang debat om den politik, der skal føres på tandplejens område, og hvor socialdemokratiet har haft sine tanker på lager igennem lang tid. Men det er klart, at vi alle havde ønsket, at der havde været bedre tid til rådighed.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg vil ikke påstå, at det kom bag på mig, at ministeren sammenlignede med friskoler i forbindelse med de nul til 16-åriges eventuelle frie valg. Det er da klart, at den stund friskolerne altid har været et radikalt hjertebarn. Men netop når man som kommunalbestyrelsesmedlem har været med til at planlægge forholdene i en kommune med mange friskoler, ved man, at vi ikke kan komme uden om, at friskolerne generer skoleplanlægningen. Det skal ikke forstås anderledes, end at det radikale venstre mener, at friskoletanken er så vigtig, at man må tage ulemperne med. Det samme mener vi ikke for tandplejens vedkommende.

Taanquist (S):

Jeg forstår ikke, hvorfor fru Dagmar Mørk Jensen rødmer, når ministeren siger, at der er andre årsager til, at forslaget ikke er kommet til anden behandling på et tidligere tidspunkt. Men det må jo have sine årsager.

Jeg må indrømme, at fru Merete Aarup forvirrer mig en smule, for jeg kan ikke genkende mine egne udtalelser, når fru Merete Aarup gentager dem heroppefra. Men det ligger altså sådan, at hvis der var vilje til at lade kommunerne bruge de penge, der nu frigøres fra børnetandplejen, til at fortsætte med forebyggende virksomhed, så kunne man stemme for vores forslag.

Det er i øvrigt forkert, når fru Merete Aarup siger, at nu kan de handicappede frit vælge. Jeg synes i øvrigt, at det er et meget ømt punkt og må også være det selv for en konservativ. Her har vi en gruppe mennesker, stærkt handicappede personer og pleje-

hjembeboere, hvorom vi ved, som fru Birthe Hansen sagde, at 20 pct. aldrig har set en tandlæge, og 40 pct. går ikke regelmæssigt til tandlæge. De får ikke muligheden for frit at vælge, som fru Merete Aarup siger, hvis ikke deres kommune opretter en ordning, og det får kommunerne jo altså ikke nogen pligt til. Derfor vil der stadig væk være kommuner, sandsynligvis mange kommuner, hvor man ikke får det frie valg, og det er vel nok en gruppe, man ikke kan være bekendt ikke at give det tilbud.

Når indenrigsministeren siger, at nu foreslår socialdemokraterne en kraftig udbygning af tandplejen, så er det faktisk ikke rigtigt. Vi foreslår en udbygning, der lige nøjagtig svarer til de beløb, der frigøres fra børnetandplejen. Man har lavet en fornuftig børnetandpleje med forebyggende og opsøgende virksomhed, hvorved der nu viser sig nogle besparelser, og det er udelukkende dem, vi disponerer over. Det kan ikke nytte, at man siger: ja men dem kan kommunerne jo frit bruge til andet forebyggende arbejde. Vi ønsker at fortsætte denne ordning, hvor vi kan se, at det virkelig har givet resultater at sætte ind med forebyggende og opsøgende virksomhed.

Birthe Hansen (SF):

Det kan da godt være, jeg ikke talte højt nok og tydeligt nok, så jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til indenrigsministeren: vil indenrigsministeren i det mindste etablere en overgangsordning, således at sygesikringstilskuddet til behandling ikke bliver mindre end i dag?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1

forkastedes, idet 65 stemte for, 75 imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 65 stemte for, 72 imod.

Ændringsforslag nr. 3 og 4